

מסורת הש"ס

ערכי פסחים פרק עשירי פסחים

קד.

עין משפט
נר מצוה

א ומי פכית מהי שנת
הלי יו טכית ארס פי
תל ספי א:
בב ב מי פכית מל
שנת הלי ג טור א"ס
פי לעו:

והאמר לא שלט אמר(ט), כולן ארבע: מעין חסימה, ולא ממנינא
הוא: ה"ג י"ט שחל לסיומ אחר השבת. דבשי למתמם המבדיל בין
קודש לקודש: ה"ג מ"ד מעין חסימתן סמוך לחסימתן בעי למימר
בין קדושה שבת לקדושה יום טוב
הנך דלקמן: סדר הבדלות. היינו
שבע הבדלות ואף על גב דליכא
תמיני בין יום[ו] השניעי לא קא
חשיב דמעין חסימה: וחוסם
בסדר כראשית. כרוך סודר כראשית.
וכולו הנך כמיני ולהנדיל בין
הקודש ובין החול ובין העמאל ובין
הטהור (ויקרא י') וידל אלהים בין
האור ובין החשך (נבאשיט ב') וידל
בין הים (טט): **ובין כהנים ללוים**
כו. מפרש להו לקמן. אבל הבדלה
דשבת לא כמיני דמעין חסימה
קא חשיב ליה לקמן ולא ממנינא:
מעין חסימה היא. דקאמר וחוסם
בסדר כראשית והיא ליה בין
יום השניעי לשבת ימי המעשה
מעין חסימה וכלי ימי מעשה:
המבדיל

תורה אור השלם

1. גשת הודא הברלי ה:
את שבת הלוי לשאת
את ארז ברית ה לעמד
לפי ה לשרותו ליקר
בשמו עד דיום הזה:
דברי פ'
2. בני עמם ארון
ומשה וירבל ארון
והקדישו קרש קרשים
הוא ובניו עד עולם
להקדיש לפני ה לשרותו
ולקדש בשמו עד עולם:
דברי יויטם א כ בני

הנהגות הב"ח

(ב) נבי אמר מעין
פתיחתן סמוך לחתימתן
ליל וכן כולל הפתח:
(ג) רש"י ר"ה הוא מר
לא שלט אחר טו דארבע
איכא הכי דמתני טלן
מתק:

רבינו חננאל

ואקשינן וזו מה ארבעה
הוא דאמר וליהניו לא
תלה ולא שבע, ואמר
לווה תלת קאמינא אבל
בין יום השניעי לשבת
ימי המעשה מעין חסימה
היא, דאמר שמואל כל
הבדלות צריך לומר מעין
חסימתן סמוך לחתימתן.
וקייל כותיה פומבדיתאי
אמר מעין פתיחתן סמוך
לחתימתן, איכא בנייהו
יום טוב שחל להיות אחר
שבת, דחתימתן בין קדש
לקדש, מאן דאמר מעין
חתימתן סמוך לחתימתן,
צריך לומר בין קדושת
הבדלות, מאן דאמר מעין
פתיחתן סמוך לחתימתן
לא צריך. אמר רבי יוחנן,
בזן של קדושים אומרין
הבדלה אחת, ומאי אינון
ר' מנחם בר סימאי,
ואמאי קרו ליה בזן
של קדושים, ולא אסתכל
מימי בצורתא דזוזא,
נגזי העם לומר שלש
הבדלות, נגזיה אומרין
אחת, וליה הלכתא כותיה.
המבדיל צריך שיאמר מעין
הבדלות שבתורה.

רשב"ם

והאמר לא שלט אמר (ט), כולן ארבע: מעין חסימה, ולא ממנינא
הוא: ה"ג י"ט שחל לסיומ אחר השבת. דבשי למתמם המבדיל בין
קודש לקודש: ה"ג מ"ד מעין חסימתן סמוך לחסימתן בעי למימר
בין קדושה שבת לקדושה יום טוב
הנך דלקמן: סדר הבדלות. היינו
שבע הבדלות ואף על גב דליכא
תמיני בין יום[ו] השניעי לא קא
חשיב דמעין חסימה: וחוסם
בסדר כראשית. כרוך סודר כראשית.
וכולו הנך כמיני ולהנדיל בין
הקודש ובין החול ובין העמאל ובין
הטהור (ויקרא י') וידל אלהים בין
האור ובין החשך (נבאשיט ב') וידל
בין הים (טט): **ובין כהנים ללוים**
כו. מפרש להו לקמן. אבל הבדלה
דשבת לא כמיני דמעין חסימה
קא חשיב ליה לקמן ולא ממנינא:
מעין חסימה היא. דקאמר וחוסם
בסדר כראשית והיא ליה בין
יום השניעי לשבת ימי המעשה
מעין חסימה וכלי ימי מעשה:
המבדיל

והאמר לא שלט אמר ולא שבע אמר אל
איברא בין יום השניעי לשבת ימי המעשה
מעין חסימה היא ואמר רב יהודה אמר
שמואל המבדיל צריך שיאמר מעין חסימה
סמוך לחתימתו ופומבדיתאי אמרי מעין
פתיחתן (ב) סמוך לחתימתן מאי בנייהו איכא
בנייהו יום טוב שחל להיות אחר השבת
דחתימתן בין קודש לקודש מ"ד מעין פתיחתן
סמוך לחתימתן לא בעי למימר בין קדושת
שבת לקדושת יום טוב הבדלת ומאן דאמר
מעין חתימתן סמוך לחתימתן בעי למימר
בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת
גופא אמר רבי אלעזר אמר רבי אושעיא
הפוחת לא יפחות משלש והמוסיף לא יוסיף
על שבע מיתובי (א)אומר הברלות כמוצאי יום
שבתות ומוצאי ימים טובים וכמוצאי יום
הכפורים וכמוצאי שבת ליום טוב וכמוצאי
יום טוב לחולו של מועד אבל לא כמוצאי
יום טוב לשבת הרגיל אומר הרבה ושאינו
רגיל אומר אחת תנאי היא דא"ר יוחנן בנן
של קדושים אומר אחת ונתינו העם לומר
שלש יימאן ניהו בנן של קדושים רבי מנחם
בר סימאי (א) ואמאי קרו ליה בנן של קדושים
דלא אסתכל בצורתא דזוזא וזיה ליה רב
שמואל בר אידי תנאי הוא אומר אחת וליה
הלכתא כותיה אמר רבי יהושע בן לוי
המבדיל צריך שיאמר מעין הבדלות
האמורות בתורה מיתובי סדר הבדלות היאך
אומר המבדיל בין קודש לחול בין אור
לחושך בין ישראל לעמים ובין יום השניעי
לששת ימי המעשה בין טמא לטהור בין
הים לחרבה בין מים העליונים למים
התחתונים בין כהנים ללוים וישראלים
וחותם בסדר כראשית ואחרים אומרין
ביוצר בראשית רבי יוסי ורבי יהודה
אומר חותם מקדש ישראל ואם איתא הא
בין הים לחרבה לא כתיבא ביה הבדלה
סמי מכאן בין הים לחרבה אי הכי בין
יום השניעי לששת ימי המעשה נמי
מעין חסימה הוא בצר חדא וליכא שבע
אמרי כהנים ליום וישראלים תרי מילי
גינהו בין ליום לישראלים דכתיב יבעת
הריא הבדיל ה' את שבט הלוי בין כהנים
ללוים דכתיב י בני עמם אהרן ומושה
ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים מחתם
מאי חתים רב אמר מקדש ישראל ושמואל
אמר המבדיל בין קודש לחול לייט עלה
אביי ואיתומא רב יוסף אהא דרב תנא משמיה דרבי יהושע בן חננאל כל
החותם מקדש ישראל והמבדיל בין קודש לחול מאריכון לו ימיו ושנותיו
וליה

והאמר לא שלט אמר ולא שבע אמר אל
איברא בין יום השניעי לשבת ימי המעשה
מעין חסימה היא ואמר רב יהודה אמר
שמואל המבדיל צריך שיאמר מעין חסימה
סמוך לחתימתו ופומבדיתאי אמרי מעין
פתיחתן (ב) סמוך לחתימתן מאי בנייהו איכא
בנייהו יום טוב שחל להיות אחר השבת
דחתימתן בין קודש לקודש מ"ד מעין פתיחתן
סמוך לחתימתן לא בעי למימר בין קדושת
שבת לקדושת יום טוב הבדלת ומאן דאמר
מעין חתימתן סמוך לחתימתן בעי למימר
בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת
גופא אמר רבי אלעזר אמר רבי אושעיא
הפוחת לא יפחות משלש והמוסיף לא יוסיף
על שבע מיתובי (א)אומר הברלות כמוצאי יום
שבתות ומוצאי ימים טובים וכמוצאי יום
הכפורים וכמוצאי שבת ליום טוב וכמוצאי
יום טוב לחולו של מועד אבל לא כמוצאי
יום טוב לשבת הרגיל אומר הרבה ושאינו
רגיל אומר אחת תנאי היא דא"ר יוחנן בנן
של קדושים אומר אחת ונתינו העם לומר
שלש יימאן ניהו בנן של קדושים רבי מנחם
בר סימאי (א) ואמאי קרו ליה בנן של קדושים
דלא אסתכל בצורתא דזוזא וזיה ליה רב
שמואל בר אידי תנאי הוא אומר אחת וליה
הלכתא כותיה אמר רבי יהושע בן לוי
המבדיל צריך שיאמר מעין הבדלות
האמורות בתורה מיתובי סדר הבדלות היאך
אומר המבדיל בין קודש לחול בין אור
לחושך בין ישראל לעמים ובין יום השניעי
לששת ימי המעשה בין טמא לטהור בין
הים לחרבה בין מים העליונים למים
התחתונים בין כהנים ללוים וישראלים
וחותם בסדר כראשית ואחרים אומרין
ביוצר בראשית רבי יוסי ורבי יהודה
אומר חותם מקדש ישראל ואם איתא הא
בין הים לחרבה לא כתיבא ביה הבדלה
סמי מכאן בין הים לחרבה אי הכי בין
יום השניעי לששת ימי המעשה נמי
מעין חסימה הוא בצר חדא וליכא שבע
אמרי כהנים ליום וישראלים תרי מילי
גינהו בין ליום לישראלים דכתיב יבעת
הריא הבדיל ה' את שבט הלוי בין כהנים
ללוים דכתיב י בני עמם אהרן ומושה
ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים מחתם
מאי חתים רב אמר מקדש ישראל ושמואל
אמר המבדיל בין קודש לחול לייט עלה
אביי ואיתומא רב יוסף אהא דרב תנא משמיה דרבי יהושע בן חננאל כל
החותם מקדש ישראל והמבדיל בין קודש לחול מאריכון לו ימיו ושנותיו
וליה